

ကိုယ်စားလှယ်မှသည် သမ္မတဆီသို့

ကျော်သုရနိုင် (အဝေရ)

2020

2016

သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်းဆောင်းပါး စုစည်းမှု

A.M. TWO

ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိကြကုန်သော မွန်မြတ်သည့်ပိခင်စာပေါင်းကို
ဦးညွှတ်ဂါရဝပြုပါ၏။

အုန်း

၂ ဇန်နဝါရီ ၂၀၁၅ (သောကြာနေ့)
ဝံတော်ချိန်နေ့စဉ်သတင်းစာ

အမေ

(ကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှိကြကုန်သော မွန်မြတ်သည့် မိခင်အပေါင်းကို
ဦးညွှတ်ဂါရဝပြုပါသည်)

“အမေ”

အမေလို့ ခေါ်လိုက်သည့်အခါတိုင်း ဘယ်နှခါခေါ်ခေါ် (ကမ္ဘာလူသား
တွေတော့ ဘယ်လို ခံစားရတယ် မသိဘူး) စာရေးသူရဲ့ ရင်မှာ တော့ ခွန်
အားတွေ၊ သတ္တိတွေ၊ အေးချမ်းမှုတွေ၊ ပျော်ရွှင် ကြည်နူး ပီတိဖြစ်မှုတွေ
ဖြစ်ပေါ်ခံစားရပါသည် ။

ဘယ်အသက်အရွယ်မှာ မဆို “အမေ”လို့ ခေါ်လိုက်တဲ့ အခေါ်ဟာ ရ
င်ထဲကို ကြည်နူးမိနေတာ အမှန်ပင်။ ဘယ်တော့မှ လည်း မရိုးနိုင်ခဲ့ပေ။
ရိုးနိုင်မယ် မထင်ချေ။ “အမေ”လို့ ခေါ်လိုက်တဲ့ အသံ ဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ
ဘယ်လို သံစဉ် ဂီတနဲ့ မှ အစားထိုးလို့ မရနိုင်။ မမိနိုင်တဲ့ ဂန္ထဝင်တေးချ
င်း တစ်ပုဒ် ရယ်လို့ ထင်မိပါသည် ။

“အမေ”

“အမေ”

“အမေ”

ဟုတ်ပါသည် ။ အမေ ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ လူသားတွေ ကမ္ဘာပေါ်
ရောက်ရှိစေဖို့ ဆောင်ကြဉ်း မွေးထုတ်ပေးသူလို့ ဆိုရင် လွန်မယ် မထင်

ချေ။

ကလာလရေကြည် သန္ဓေတည်ကတည်းက ချို ချဉ်၊ ဖန်၊ ငန်၊ စပ်၊ ခါး စတဲ့ လူသားတို့ အကြိုက် အရသာတွေကို မမြင်ရသေးတဲ့ ဒီရင်သွေး အတွက် ဦးစွာ ဆင်ခြင်မှုနဲ့ စွန့်လွှတ် နိုင်သူပင်။

ဒီထက် ရင့်မှ ညံ့လာသည့် ရင်သွေးပုံသဏ္ဌာန်အလိုက် အရာရာကို လည်း စွန့်လွှတ်သည် ။ စောင့်ရှောက်သည် ။

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဒေသနာတော်များ စွာထဲမှ မေတ္တာသုတ်၌ “မိခင်သည် ရင်၌ ဖြစ်သော တစ်ဦးတည်းသော သားကို အသက်ရှင်စေရန် အစဉ် စောင့်ရှောက်ဘိသကဲ့သို့ ဤအတူပင် သတ္တဝါ ခပ်သိမ်းတို့ ၌ အတိုင်းမရှိသော မေတ္တာဓာတ်ကို ပွားများ ရာ၏ ”လို့ မိခင်မေတ္တာကို စံထားပြီး မေတ္တာ ပွားများ ဖို့ ဟောကြားတော်မူခဲ့သည် ။

မြန်မာ့အဘိဓာန်လာ ဖွင့်ဆိုချက်အရ ကာယစွမ်းရည်၊ ဉာဏစွမ်းရည် ထူးကဲပြည့်စုံသည့် ယောက်ျား၊ မိန်းမ မည်သူမဆို စွန့်ဝံ့၊ စွန့်စားပါက ထူးချွန် ထက်မြက် ပြောင်မြောက်နိုင်မည်ဟု ဆိုသည် ။

ထူးကဲမှုများ နှင့် ပြည့်စုံသည့် သတ္တိကို ပိုင်ဆိုင်ထားသော အမေသည် မိမိ အသက်ကို ပဓာန မထားဘဲ စွန့်လွှတ် စွန့်စားစွာဖြင့် မိမိ ရင်သွေးကို လူ့လောကထဲသို့ ပြောင်မြောက်စွာ မွေးထုတ်ပေးသည် ။

ဤသည် မှာ မွန်မြတ်သော၊ ရင့်ကျက်သော ပါရမီအစွမ်းကြောင့် ဖြစ်သည် ။ သမ္မာသဗ္ဗုဒ္ဓ ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားရှင် ပွင့်ထွန်းခြင်းကပင် ဖြည့်ကျင့်သည့် ပါရမီ (ပါရမီ ဆယ်ပါး) အစွမ်းကြောင့် ဖြစ်သည် ။

ပါရမီ ဟူသည် အနစ်နာခံခြင်းအပေါ်၌ တည်ဆောက်မှု ဖြစ်သည် ။ အနစ်နာခံခြင်း ဆိုသည် မှာ လည်း အများ အတွက် မိမိ ကိုယ်ကျိုး မငဲ့

ကွက်ဘဲ စွန့်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

အနစ်နာခံခြင်း၌ ကြီးမားသော အာနုဘော် ရှိသည် ။
ထိုအာနုဘော်ကြောင့် ပါရမီဟူသော မိမိ အတွက် နစ်နာမှုရှိသည် မှန်
သော်လည်း လောကအတွက် “အနှစ်သာရ”အားဖြင့် “စံ”အဖြစ် မြတ်နိုး
ဖွယ် ဖြစ်သည် ဟု ဆရာတော် မေတ္တာရှင်(ရွှေပြည်သာ)က ဒဿနဖွင့်ဆို
ထားသည်။ ။

ဤသို့သော အဆုံးအမ ဒေသနာတော်တွေကို မိခင်တိုင်း ကြားသိ ဖ
တ်ရှု လေ့လာထားကြဖူးမည် မထင်ပေ။

သို့သော် မိမိရင်၌ ဖြစ်ထွန်းလာမည် ဖြစ်သော မိမိ ရင်သွေးတိုင်းအ
ပေါ်မှာ မိခင်တိုင်းသည် မိမိတို့ ၏ အဇ္ဈတ္တဝယ် ကိန်းဝပ်နေသော
တုနှိုင်းမရသည့် မေတ္တာသည် ဘာနှင့်မှ တားဆီးလို့ မရနိုင်အောင် ထွန်း
တောက် လာလေသည်။ ။

နို့ဦးရည် တိုက်ကျွေးနေရင်းဖြင့် မေတ္တာအဟု န်သည် ကြီးမားလာသ
ည် ။ ကျယ်ပြန့်လာသည်။ ။

မိမိအပေါ် မှီခို ခင်တွယ်လာသည့် ဒီရင်သွေးအတွက် ဘာမဆို ပေး
ဆပ်ဖို့ အသင့်ဖြစ်နေသည့် သတ္တိတွေ ရှိနေသည်။ ။

မမြင်ရသေးခင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော သဒ္ဓါစိတ်နှင့် တွေ့မြင်လိုက်ရသော
အခါ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဝီတိစိတ်၊ မြတ်နိုးစိတ်တို့ သည် နီစွေးသော
သွေးသားမှ တစ်ဆင့် ဖြူလွကြည်လင်တဲ့ နို့ဦးရည်အဖြစ် ပြောင်းလဲလာ
သည်။ ။ “သားတို့ ရုပ်ရည် သီတာမည်သား ရေကြည်ချမ်းမျှ လွန်အေးမြ
၏”

မိမိ ရင်သွေးတို့ ၏ မျက်နှာသွင်ပြင်ကို မြင်လိုက်ရတဲ့ မိခင်တိုင်းဟာ

သီတာရေစင် အေးအေးလေး တစ်ခွက် သောက်လိုက်ရသလိုပဲ ရင်ထဲမှ အေးမြ ငြိမ်းချမ်း၊ ပီတိဖြစ်ရသည့် အကြောင်းကို ရှေးပညာရှိစာဆိုကြီးများက ဤသို့ မှတ်ချက်ပြုထားသည်။ ။

ဖဝါး လက်နှစ်လုံး၊ ပခုံး လက်နှစ်သစ် ကတည်းက မှတ်၊ ခြင်၊ ယင် မသန်းအောင် ကျင်ကြီးကျင်ငယ် အစရှိတဲ့ ဝေယျာဝစ္စ မှန်သမျှကို မည်သည့်မည် ထိန်းသိမ်းပြုစု စောင့်ရှောက် လေသည်။ ။

အမေ ဆိုတာလေ ကမ္ဘာလောကကြီးထက် ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်တယ် လို့ ခံယူမိသည်။ ။ လူသား တို့ ဘဝတွင် ထာဝရကိုးကွယ်ရာ တစ်ခုပဲ ရှိသည်။ ။ ထိုကိုးကွယ်ရာသည် ‘အမေ’ပင် ဖြစ်သည်။ ။ လူသားတို့ အား သန္ဓေတည်စမှ အူဝဲ ဆိုသည့်တိုင်အောင် အမေ မွေးဖွားသန့်စင်ပေးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။ ထိုမှ ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှု၊ ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက် ကြီးပွားမှုတွေ ဆက်လက် သင်အံ့ လေ့လာယူကြစေလေသည်။ ။

ထို့ကြောင့် လူသားတို့ ယုံကြည်ကိုးကွယ်ရာသည် ဒုတိယတန်းစားဖြစ်၍ မိမိတို့ ကို ဝမ်းမှ ကျွတ်တဲ့ အထိ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် မွေးဖွားပေးသည့် အမေသာလျှင် ပထမတန်းစား ဖြစ်သည်။ ။

“အမေမှ လွဲ၍ တခြား ကိုးကွယ်ရာမရှိ” ဆိုနိုင်က ဆို၍ ရသည်။ ။ အမေသာလျှင် နံပါတ် တစ်၊ အမေသာလျှင် လူသားတို့ ဘဝအစ ဖြစ်သည်။ ။ (တချို့က အဖေ မပါဘူးလားဟု မေးလျှင် အဖေလည်း ပါသည်။) ။

၁၃၅၈ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလပြည့်နေ့တွင် နိုင်ငံကျော် ဒါရိုက်တာကြီး၊ တေးရေးဆရာကြီး၊ စာရေး ဆရာကြီး ဘာ ဦးသုခ ဦးဆောင်၍ ပြာသိုလပြည့်နေ့ကို ‘အမေနေ့’ အဖြစ် သတ်မှတ် ကျင်းပခဲ့ သည်။ ။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ရာသီဥတုသုံးပါးတွင် ဆောင်းရာသီထဲတွင် ပါဝင်သော ပြာသိုလပြ

ည့်နေသည် အအေးချမ်းဆုံးလဖြစ်သည်။ ထိုအေးချမ်းမှုကို သဏ္ဌာန်ပြု
ရည်မှန်းလေသလားဟု ထင်မိပါသည်။ ယနေ့ထိလည်း နှစ်စဉ်
ကျင်းပမြဲဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ‘အမေနေ့’ကို ဘာ ဦးသုခ ဦးဆောင်ခဲ့ခြင်းသည် ပ
ထမဆုံး ဖြစ်မည် ထင်သည်။ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းတွင် မေလ၏ ဒုတိယပတ်
တနင်္ဂနွေနေ့ကို ‘အမေနေ့’အဖြစ် သတ်မှတ် ကျင်းပသည်။

ဘာ ဦးသုခ ပြောကြားခဲ့သော စကားထဲတွင် “အမေ ဆိုတာလေ
အမေ . . . အမေ . . . နားနဲ့ မနာ၊ ဖဝါးနဲ့ နာပါ။ ကျွန်တော် လွန်သွားမ
လား၊ မလွန်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် ပြောမယ် . . . အမေ ဟာလေ ကျွန်တော့်
မျက်စိအောက်မှာ ကျွန်တော့် မျက်စိရှေ့မှာ တင် ‘မိန်းမရွှင်’ ဖြစ်နေပါစေ
. . . အမေဟာ အမေပါပဲ” တဲ့။

ဗုဒ္ဓဝင်လာစကားအရဆို “ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားဟာ တာဝတိံသာမှာ ရှိ
တဲ့ မယ်တော် မိနတ်သားကို အဘိဓမ္မာတရား ဟောကြားတော်မူ၍ တ
ရားထူး သိမြင်စေသောကြောင့် မိဘကျေးဇူး နို့တစ်လုံး ဖိုး ကျေသည် ”
ဟု ဆိုသည်။

လောကလူသားတို့ အဖို့ အဘယ်သို့ ကျေးဇူးဆပ်ကြမည်နည်း။

ဥယျာဉ်မျိုး ဖေဖေ

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ မြင့်မြတ်သော ဖခင်အပေါင်းကို
ဦးညွတ်ဂါရဝပြုပါသည်။

၁၁၊ မတ်၊ ၂၀၁၅ (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့)
စံတော်ချိန်နေ့စဉ်သတင်းစာ

ဥယျာဉ်မှူး ဖေဖေ
(ကမ္ဘာပေါ်ရှိ မြင့်မြတ်သော “ဖခင်”များအား ဦးညွှတ်
ဂါရဝပြုပါသည်။)

ကမ္ဘာလူသားလောကတွင် “အဖေ”တို့ ၏ ဘဝသည် ဥယျာဉ်မှူးနှင့်
တူသည်။ ။

ပင်စည်နှင့် တူသော မိသားစုဘဝ၊ အကိုင်း၊ အခက်အလက်၊ အဖူးအ
ပွင့်၊ အသီးနှင့်တူသော ဇနီး၊ သားသမီးတို့ ၏ ဘဝ၊ လုံခြုံ ချမ်းမြေ့၊ လှပ
တင့်တယ်၊ ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်ကြစေဖို့ စွမ်းဆောင်နိုင်သူ ဖြစ်သည်။ ။

ကမ္ဘာဦးမှ အစပြု၍ ယနေ့ထက်ထိတိုင် လူယောက်ျားနှင့် လူမိန်းမ
တို့ နှစ်ဦး ပေါင်းသင်း နေထိုင်၍ ထွန်းကားလာသည့် မိသားစုအပေါ်
တာဝန်ယူ၊ ရဲရင့်စွာ ရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းပေးသူသည် “အဖေ”ပင် ဖြစ်သည်
။ (ခြွင်းချက် ရှိကောင်းရှိပေမည်။)

“အမေ့လို ရင်မှာ ထွေးပြီး ချိုတေး မဆိုပေမယ့် . . . အနမ်းတွေ ညင်
သာပေးပြီး . . . ချော့ မသိပ်ပေမယ့်လည်း . . . အစဉ်အမြဲ ရင်ထဲ ကြည်
နူးစေမယ့် စကားများ . . . တီတာဖွဲ့ . . . အချိန်ပေး ကာပဲ အနားမှာ မ
နေနိုင်ပေမယ့် . . .

ဘဝပင်လယ်ပြင်ကြီးထဲ မုန်တိုင်းထန်နေဆဲ . . . လှိုင်းလေကို ဆန်ရ
င်းနဲ့ . . . အားတင်း မာန်ကိုခဲ . . . မွေနှောက် ချောက်ချားသူများ ရဲ့
အကြား . . . တို့ အသိုက်အမြုံငယ်လေး . . . ယိုင်နဲ့ ပြိုလဲမသွားအောင်

ကာကွယ်ပေး . . .

လောကဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေ . . . ရဲရင့် ရှေ့က ရင်ဆိုင်ရင်းနဲ့ အိုး . .
. အန္တရာယ်နဲ့ သောက အညစ်အကြေး . . . တာဝန်ယူကာ သူလေ
ဖယ်ရှားပေး

အသက်နဲ့ ခန္ဓာ တည်သရွေ့လေ . . . ပေးဆပ်ချစ်ခဲ့ . . .

အို . . . အတ္တရဲ့ အဝေး

အိုး . . . မယုံနိုင်အောင် ကြီးမားလေတဲ့

အဖေ့ မေတ္တာနဲ့ ကျေးဇူးတွေ . . .”

ကိုဌာန်လို့ အနုပညာအသိုင်းအဝိုင်းမှ ရောင်းရင်းများ နှင့် လေးစား
ချစ်ခင်သူ ပရိသတ်များက တရင်းတနှီး ခေါ်ဆိုကြသော တေးရေး၊ တေး
ဆို ထူးအိမ်သင် သီဆိုခဲ့သည့် “အဖေ” သီချင်း စာသားလေးတွေက က
မ္ဘာလူသားတို့ ၏ “အဖေ”တွေရဲ့ ဖြစ်စဉ်ကို မီးမောင်းထိုးပြနေသည် ။ ခံ
စား တတ်သူတိုင်း၏ ရင်အစုံကို လှုပ်ခတ်စေမည်မှာ မလွဲပေ။

“အဖေ”လို့ စီးစီး ပိုင်ပိုင် နိုင်နိုင် ခေါ်ဆိုလိုက်ရခြင်း တစ်ခဏ တိုးဝင်
လာသည့် ကြည်ညို လေးစားမှု၊ ယုံကြည်မှု၊ ကိုးစားမှု အစရှိသည့် ခွန်
အားသတ္တိတွေသည် သားသမီးတိုင်း၏ အသွေး အသားထဲကို ဘယ်မှ ဘ
ယ်လို ရောက်ရှိလာသည် မသိချေ။

“အဖေ”သည် ယုံကြည် ရဲရင့်မှု “ဝီရ ရသ”ကို ပေးစွမ်းနိုင်လေသည်

။

“အဖေ”လို့ ဆိုလိုက်သည် နှင့် အခက်အခဲ ဟူသမျှ ရင်ဆိုင် ဖြေရှင်း၊
မိသားစုဘဝလေးကို အကြင်နာ ခြုံလွှမ်း၊ တည်ငြိမ်အေးချမ်းစေသည့် “
သန္တ ရသ”ကို ပေးစွမ်းနိုင်သူအဖြစ် မြင်မိသည် ။

“အဖေ” ပုံရိပ်သည် အဲဒီလောက် ကြီးမားသည် ။ ကျယ်ပြန့်သည် ။ အမေလို လက်ပွန်းတတီး ရင်းနှီး နေထိုင်ခွင့် မရရှိလေခြင်းကြောင့်လည်း ကြည်ညို ချစ်ခင်မှု “သိင်္ဂီရ ရသ”။ အဖေ့ကို ရိုသေ ကြောက်ရွံ့မှု “ဘယာနက ရသ”တွေသည် “အဖေ”တွေမှ သာ ပေးစွမ်းနိုင်သည့် သတ္တိတို့ ဖြစ်သည် ။

ဘာသာတိုင်း၊ လူမျိုးတိုင်းသည် မိဘနှစ်ပါးဖြစ်သော အဖေနှင့် အမေတို့ ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတွေကို “ဘယ်လောက် ကြီးကျယ်သည် ၊ မြင့်မြတ်သည် ၊ အလေးအမြတ် ထားရမည်၊ ကျေးဇူးသိတတ်ရမည်”ဟု ကောင်းချီးပေး၊ ဟောပြောဆုံးမကြမည်မှာ မလွဲပေ။

“မြင့်မိုရ်တောင်ဦး မကကျူးသည့် ကျေးဇူးအရှင် မွေးမိခင်နှင့် ဖခင်တို့ အား ရကြပါစေ အမျှ ဝေသည် ”

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ ပြုလုပ်သည့် အလှူအတန်းများ တွင် ရေစက်ချ အမျှဝေခြင်း၌ အထက်ပါ အတိုင်း ညွှန်းဆိုလေသည် ။

အခြား ဘာသာဝင်တို့ ၏ အလှူအတန်းများ တွင် လည်း ဤကဲ့သို့ ရည်ညွှန်းကြမည်ဟု ယုံကြည်မိသည် ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ဘာသာတိုင်း၊ လူမျိုးတိုင်းတွင် “မိဘ”ဆိုတာ ရှိ၍ ဖြစ်သည် ။

အဖေနှင့် အမေ (မိဘ)ဟူသည် ခွဲခြား၍ မရကောင်းပေ။ အဖေ (အမျိုးသား) တစ်ယောက်တည်းဖြင့် မိသားစု ဖြစ်မလာနိုင်သလို၊ အမေ (အမျိုးသမီး) တစ်ယောက်တည်းဖြင့်လည်း သားသမီး မထွန်းကားနိုင်ပေ။

“အဖေ” သည် “နေတစ်ဆူ”ဆိုပါလျှင် “အမေ”သည် “လတစ်စင်း”ဖြစ်သည် ။

နေမင်းရှင် “အဖေ” ၏ တည်ကြည်မှု၊ ရဲရင့်မှု၊ နွေးထွေးမှုတွေနှင့်အတူ “လမင်းသခင်” အမေ၏ ကြည်သာ အေးမြတဲ့ မေတ္တာ၊ သင်းပျံ့ ချိုသာသည့် အကြင်နာတွေနှင့် သားသမီးတို့ ၏ ၁၀ ပွင့်လန်း၊ တင့်ဆန်းစေလေသည်။ ။

“နေတစ်ဆူ၊ လတစ်စင်း

မြင့်မိုရ်ဦးတွင် ပွင့်ဖူး

အလှဆုံး ကမ္ဘာမြေ

မဟာလူသား ဖေဖေ . . .

မဟာလူသား မေမေ . . .”

လောကပြည်ရွာ ကောင်းကျိုးအတွက် လူဖြစ် လာလေသလား ပြောရမလောက်အောင် ထွန်း လင်းနိုင်တဲ့ . . . အဖေ။

အားမာန်ဖွံ့ဖြိုး၊ သွေးသားဆူတုန်း၊ ဇနီး၊ သားသမီးအတွက် ကုန်းရုန်းရှာဖွေ၊ ငဲ့ကွက်လေတဲ့ . . . အဖေ။

နှစ်လိုဖွယ် အပြုံးနဲ့ ၊ မြင့်မိုရ်တောင်တစ်လုံးမျှ၊ နှိုင်းတုလို့ မရ၊ သွေးချွေးတွေ စတေး ပေးဆပ် လေတဲ့ . . . အဖေ။

ကြည်ညိုဖွယ် နှလုံးနဲ့ အနစ်နာခံ မဆုံး၊ ချစ်မေတ္တာတွေ သီကုံး၊ မိမိတာ အချစ်ရဆုံး . . . အဖေ။

ချစ်တာတွေ သီကုံးမပြ၊ ပီတိအဟု န် စားသုံးဘဝနဲ့ အဆုံးသတ်သွားမယ့် . . . အဖေ။

အဖေ . . . အဖေ . . . အဖေ . . . အဖေ . . . အဖေ . . .

စာဖွဲ့လို့ မကုန်နိုင်တဲ့ . . . အဖေ။

သတ္တဝါတို့ လောကတွင် ထူးဆန်း အံ့ဩ “အဗ္ဗတ ရသ” ဖြစ်ဖွယ်ရာ ကောင်းလောက်အောင် ရေနဂါးအထီးတို့ သည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်ပြီး မျိုး ဖွားပေးသည် ဟု ကြားခဲ့ သိခဲ့ရဖူးပါသည်။ ။

ကမ္ဘာလူသားတို့ လောကတွင် ထိုသို့ ပြုလုပ်နိုင်ပါက ပြုလုပ်ပေးမ ည့် ဖခင်တွေ တစ်ပုံတစ်ပင် ရှိလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။ ။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင် လက်ထက်အခါက ဗိန္နိသာရမင်းကြီးသည် ပု ဏ္ဏား၊ ဟူးရားတို့ ဟောကြားသော “ဖခင်ကို သတ်မည့် သန္ဓေသား”ကို (မိခင်လောင်း) မိဖုရားကြီးမှ အမျိုးမျိုး ကန့်ကွက်သည့်ကြားမှ လူဖြစ် အောင် မွေးဖွားစေခဲ့သည်။ ။

ထို့အပြင် ထိုအဖကို သတ်မည် ဆိုသည့် သားတော် အဇာတသတ် င ယ်စဉ်အခါက လက်ညှိုးတွင် နူနာပေါက်၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းလေသော် အာဠေပေးလေမှ အငိုတိတ်၍ အိပ်ပျော်လေသည်။ ။ ထို့ကြောင့် သား တော်လေး၏ လက်ညှိုးကို အာခံတွင်းအတွင်း ငုံ၍ အိပ်စေလေသည်။ ။ ထိုအခါ အနာပြည်မှ ည့်၍ ပေါက်ထွက်လေသော် လက်ကို ဖယ်ရှား၍ အာခံတွင်းမှ သွေးပုပ်၊ ပြည်ပုပ်တို့ ကို ထွေးထုတ်လေလျှင် သားမောင်ရ င်သွေး လန့်နိုး၊ အိပ်ပျက်မည်စိုး၍ သွေးပုပ်၊ ပြည်ပုပ်တို့ ကို မျိုချခဲ့ရသ ည့် ဟု ဖတ်ခဲ့ မှတ်ခဲ့ဖူးသည်။ ။

မိမိ အသက် သေပင်သေပါစေ၊ မိမိ ရင်သွေးအပေါ် ထားသည့် အတ္တ ကင်းသည့် ကြီးမားသော ဖခင်၏ မေတ္တာ၊ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မောကျနေ သော ရင်သွေးငယ် လန့်နိုးမည်ကို စိုးရွံ့၍ သွေးပုပ်၊ ပြည်ပုပ်တို့ ကို မျိုချ ဝံ့သည့် ဖခင်တစ်ယောက်၏ ကရုဏာ၊ အကြင်နာတွေသည် ဘယ်လို တု နှိုင်းလို့ မိနိုင်ပါအံ့နည်း။ ။

“မောင် . . . ကျွန်မမှာ ဟိုဟာ . . . ဖြစ်နေပြီရှင် . . .”

“ဘာလဲကွာ . . အရင်းမရှိ အဖျားမရှိ”

“ဟိုဟာလေ . . . ဟို . . . ဟို . . . ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီ”

“ဟင် . . . တကယ် . . . ဟား . . . ဝမ်းသာလိုက်တာကွာ . . .”

“အဖေ” ဖြစ်လာမည့် ဖခင်လောင်း၏ စိတ်သည် တည်ငြိမ်လာသည်

။

ပို၍ ပို၍ တွယ်တာလာသည် ။

ပို၍ ပို၍ ခင်မင်လာသည် ။

ပို၍ ပို၍ မြတ်နိုးလာသည် ။

ပို၍ ပို၍ ကြင်နာလာသည် ။

ပို၍ ပို၍ တန်ဖိုးထားလာသည် ။

ပို၍ ပို၍ . . . ပို၍ ပို၍ . . . ပို၍ ပို၍ . . . ။

“အမေ” ဖြစ်လာမည့် မိခင်လောင်း၊ ဇနီးသည် ရော မမြင်ရသေးသည့် ရင်သွေးကိုပါ ဂရုတစိုက် ဖေးမ စောင့်ရှောက်လာသည် ။

“ဘယ်လို နေ”၊ “ဘယ်လို ထိုင်”၊ “ဘယ်လို အစာမစားနဲ့”၊ “ဘယ်လို အစာကတော့ မိခင်ရော၊ ကလေးအတွက်ပါ အာဟာရဖြစ်စေသည် ” . . . အစရှိတဲ့ မေးစမ်းသမျှ ကြားဖူးနားဝ ရှိသည် များ ဖြင့် ဦးဆောင် ပံ့ပိုးရတာကို ကျေနပ်ပီတိဖြစ်နေသည် ။

စာရေးသူတို့ ငယ်ငယ်က နားထောင် ကြိုက်နှစ်သက်ခဲ့သော အလင်္ကာကျော်စွာ ဘာသာ ရွှေမန်း တင်မောင် ကပြ အသံလွှင့်ခဲ့သည့် “ဗုဒ္ဓဝင် ဖွားတော်မူခန်း”ထဲတွင် ဘုရားလောင်း သိဒ္ဓိတ္ထ၏ ဖခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဓနမင်းကြီးသည် မမြင်ရသေးသည့် မိမိ ရင်သွေးအတွက် အစစ

အရာရာ စိုးရိမ် ပူပင် မှာ ကြားနေတာတွေကို ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိဖုရားကြီး မာယာဒေဝီကို ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရသည့် အမတ်ကြီး က အရွှန်းဖောက်၍ “ကိုယ်တော်ကိုယ်တိုင်ပဲ ‘ဗိုက်စာရေး’ လုပ်တော်မူ ပါဘုရား” လို့ လျှောက်တင်သံကို ပြန်လည် ကြားယောင်မိပါသည်။ ။

“အဖေ” ဖြစ်လာမည့် သူတစ်ယောက်၏ ရင်သွေးငယ်ပေါ် ထားသ ည့် ဖခင်မေတ္တာ ပေါ်လွင် လေသည်။ ။

ငါ ဖခင်ဖြစ်တော့မည်။ ငါ့လိုလူ ဇေမ္မုရှိလေသလား။ မမြင်ရသေးသ ည့် ရင်သွေးငယ်ပေါ် ထားသည့် မေတ္တာဖြင့် မော်ကြွားချင်နေသည်။ ။ ခေါင်းမော့ ရင်ကော့ချင်နေသည်။ ။ အရာရာကို ပီတိစိတ်ဖြင့် ကြိုးစားဖို့ အသင့်၊ ရင်ဆိုင်ဖို့ အသင့် ဖြစ်နေသည်။ ။

အချိန်တန်လို့ မွေးဖွားဖို့ ပြင်ဆင်နေချိန်တွင် ဇနီးသည် ၏ ညည်းညူ သံကို ကြားလိုက်ရသည့် အခါ စိတ်ထဲတွင် မချင့်မရဲ။ မိမိသာ တာဝန်ယူပြီး “အင့်ကနဲ . . .” ညှစ်ထုတ် မွေးဖွားလိုက်ချင်စိတ် ဖြစ်မိနေ သည်။ ။ ထိုင်ရမလို ထရမလို ဖြစ်နေသည်။ ။

သာမန်အချိန်တွင် ဘုရားမှန်း၊ တရားမှန်း အလေးမထားခဲ့မိသည့် သူတွေတောင် (ဘုရားတော့ နားငြီး၊ မငြီး မသိပါ) အနားရှိ လူများ နားငြီးမတတ် ဘုရားရှိခိုး ဆုတောင်းနေသည်။ ။

မိခင်ရော၊ ကလေးပါ အန္တရာယ်ကင်းစေသည့် အင်္ဂုလိမာလသုတ် ရွတ်ပေးရင် ကောင်းသည် ဟူ၍ အစအဆုံး မရသော်လည်း အင်္ဂုလိမာလ . . . အင်္ဂုလိမာလ . . . အင်္ဂုလိမာလ . . . ဒီစာသားပဲ ရွတ်ဆိုနေသံသည် သူ ပဲ “အင်္ဂုလိမာလ” ဖြစ်နေသလို ထင်ရသည်။ ။ ကြားရသူအပေါင်း၏ ရယ်စရာ ဖြစ်နေသည်။ ။

ဒါတွေကို ဂရုမစိုက်အား။ ဇနီးနှင့် ရင်သွေးအပေါ် ထားသည့် မေတ္တာ

တရားက သူ့ အရှက် တရားတွေကို ပယ်ဖျက်စေသည်။ ။

အောင်မြင်စွာ မွေးဖွား သန့်စင်လာသည့် မိမိ ရင်သွေး၊ မွေးကင်းစ အပေါ်တွင် ဖခင် တစ်ယောက်၏ ပီတိအဟု နံသည် ကောက်ပဲ ချီရတော့ မလို၊ ကုန်းပဲ နမ်းရတော့မလို ဖြစ်နေသည်။ ။

ကလေး လွန့်လူးလာတိုင်း ဂနာမငြိမ် ဖြစ်နေသည်။ ။ တတ်သမျှ၊ မှတ်သမျှ ကြားဖူးနားဝ ရှိသမျှနှင့် ချောမြူကျီစယ်သည်။ ။

ပန်းဥယျာဉ်မှူးတစ်ဦး၏ တာဝန်သည် ပန်းမျိုးစုံတို့ ကို အကိုင်း၊ အခက်၊ အပွင့်၊ အလက်၊ အသီး ဝေဝေဆာဆာ စည်ပင်ဖြစ်ထွန်းစေရန် ဥယျာဉ်မှူးတို့ တွင် တတ်သင့်အပ်သော ရေလောင်း၊ ပေါင်းသင်၊ မြက်နုတ်၊ ပျိုးကြ၊ မြေဩဇာကျွေး အစရှိသည့် အသိတရားတို့ ဖြင့် ပြုစု ပျိုးထောင်ပေးလေသည်။ ။

“အဖေ”တစ်ယောက်တည်း မိမိ၏ ဇနီး၊ သားသမီးတို့ ၏ လူနေမှုဘဝ လုံခြုံ၊ အေးချမ်း၊ ဖွံ့ဖြိုး၊ သာယာ လှပ၊ တိုးတက်စေဖို့ ၊ ယုယ ကြင်နာ၊ မြတ်နိုး သဒ္ဓါဖြင့် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက် ပြုပြင် လမ်းပြပေးသူ ဖြစ်သည်။ ။

ထို့အပြင် အမိ၊ အဖတို့ သည် မိမိတို့ ၏ သားသမီးများကို “အမွေ အမျိုးမျိုး” ပေးတတ်ကြသည်။ ။ ဥပမာ - လယ်ယာ၊ ကျွဲနွား၊ ကျောက်သံပစ္စည်း၊ ရွှေငွေ၊ ကျေးကျွန် အစရှိသည့် လူ့လောက အသုံးအဆောင်များ ဖြစ်လေသည်။ ။

ထိုသူများ ထက် ထူးကဲစွာ မိမိ၏ ရင်သွေး သားရတနာကို ကြီးမြတ်တော်မူသော မေတ္တာတော်ဖြင့် “အကောင်းဆုံး အမွေ” ပေးခဲ့သော “ဖခင်”တစ်ဦး ရှိခဲ့ပါသည်။ ။

ထိုတစ်ဦးပုဂ္ဂိုလ်သည် . . .

“ချစ်သား . . . ရာဟု လာ၊ လောကီ ဥစ္စာရတနာကိုသာ အမွေအနှစ် ရယူလို၏။ စင်စစ် ထိုအမွေတို့ သည် ကား ဝဋ်ဆင်းရဲမျှသာ ဖြစ်၏။ ငါ ဘုရားသည် သားတော် ရာဟု လာအား “သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ၊ သု တ၊ စာဂ၊ ပညာ”တည်း ဟူသော အရိယာတို့ ၏ ရတနာ (၇)ပါးကိုသာ လျှင် အမွေအနှစ်အဖြစ် ပေးတော့အံ့။ ထိုအမွေအနှစ်တို့ သာလျှင် လော ကုတ္တရာ အမွေအနှစ် ဖြစ်တော့ သည် ”ဟု မိန့်တော်မူခဲ့လေသော ရာဟု လာ သတို့ သား၏ “ဖခင်” ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ကြီးပင် ဖြစ် သည် ။

ထိုသို့ ကြီးမားလှသော မေတ္တာရှင်၊ ကရုဏာရှင်၊ ကာယစွမ်းရှင် ဖခင်တိုင်းကို အောက်မေ့ သတိရနေစေခြင်းငှာ ပြက္ခဒိန်နှစ်တစ်နှစ်၏ ဇွန် လ၊ တတိယပတ်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ရက်ကို “အဖေများ နေ့” အဖြစ် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံ တချို့တွင် ပြုလုပ် ကျင်းပနေကြသည် ။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် လည်း တပေါင်းလပြည့်နေ့ကို “အဖေနေ့”အဖြစ် သတ်မှတ် ကျင်းပနေကြ သည် ဟု ကြားသိရပါသည် ။

“ဖေဖေ” ကျေးဇူးမြင့်မိုရ်ဦးမက ဆပ်၍ မကုန် ဤလူဘုံ . . . ။

*